

Udskriftsdato: 15. december 2025

2023/1 BSF 119 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om 4 måneders sorgorlov til den tilbageværende forælder med børn under 18 år i forbindelse med dødsfald (borgerforslag)

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 22. februar 2024 af Leif Lahn Jensen (S), Lars Christian Lilleholt (V),
Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Ole Birk Olesen (LA), Henrik Frandsen (M),
Peter Skaarup (DD), Mai Mercado (KF), Trine Pertou Mach (EL) Martin Lidegaard (RV),
Peter Kofod (DF) Helene Liliendahl Brydesholt (ALT) og Aaja Chemnitz (IA)

Forslag til folketingsbeslutning

om 4 måneders sorgorlov til den tilbageværende forælder med børn under 18 år i forbindelse med dødsfald (borgerforslag)

Det eneste »tilbud« der findes til den tilbageværende forælder, når en medforælder dør, er 2 ugers orlov og derefter en almindelig sygemelding. Det er uholdbart for forælderen, for den/de efterladte børn og for samfundet på en lang række måder. Derfor er sorgorlov til den tilbageværende forælder et helt nødvendigt tilbud.

Når man mister sin livspartner og medforælder er man ikke syg, man er i sorg.

Det at skulle bekymre sig om potentielt at miste sit job på grund af fraværsregler og jobcenterets »pusten i nakken« må ikke tage fokus fra det vigtigste, nemlig sorgbearbejdelsen og varetagelsen af alle de praktiske opgaver, der kommer buldrende i kølvandet på dødsfaldet.

Den tilbageværende forælder skal tage hånd om børnenes og sin egen sorg og det kæmpe tab, det er, når mor eller far dør. Hvis ikke sorgbearbejdelsen og alle gøremålene kan ske på en rolig og overskuelig måde, så risikerer man, at den tilbageværende forælder lider et psykisk knæk og dermed mister evnen til at tage sig af sig selv og sine børn. Med det følger en risiko for at blive »tabt på gulvet« og ende i et behandlingssystem senere i livet. Det ønsker ingen, hverken den tilbageværende forælder, børnene eller samfundet. Efter et dødsfald skal hverdagen hænge fornuftigt sammen, så der er de bedst mulige rammer for trivsel i en yderst svær tid med hårdt psykisk pres.

Det har kæmpe konsekvenser for børnenes tarv mentalt og socialt, hvis ikke den voksne får ro til at genfinde en eller anden form for overskud, således at den voksne kan hjælpe børnene og sig selv med at etablere en »ny« hverdag.

Bemærkninger til forslaget

Lynet slår ned i familier på daglig basis. I 2022 mistede 1.516 mindreårige børn en eller begge forældre.

Når noget sådan sker, er man i chok, og det eneste, der tilbydes, er at køre omkring akutmodtagelsen. Den tilbageværende forælder eller anden omsorgsperson for børnene bliver ikke tilbudt anden hjælp eller vejledning i de spørgsmål, der uundgåeligt melder sig i en livskrise, som et pludseligt dødsfald udløser. Alt må undersøges ved hjælp af opbringninger eller Google.

Når man befinder sig i en choktilstand, er ens evne til at klare selv de mindste dagligdagsgøremål lig nul, og det eneste, der betyder noget, er at passe på børnene.

Der skal planlægges begravelse eller bisættelse, findes psykologtilbud til børnene, skabes overblik over økonomi, skifteret og lukkede bankkonti. Alt dette skal gøres, samtidig med at man forsøger at opretholde en form for normalitet for børnenes skyld.

Indførelse af en sorgorlov vil være en helt afgørende hjælp til de ulykkelige mennesker, der mister en partner og har hårdt brug for ro til at sørge, og som har brug for et form for mentalt og reelt helle i en vanskelig tid.

Tiden skal bruges på at hjælpe og drage omsorg for børnene for at sikre deres fremtid. Heri ligger et praktisk arbejde med at få indsigt i og overblik over den økonomiske situation, et dødsfald efterlader de overlevende i. Midt i sorgen over at have mistet en forælder, skal der ikke også rumstere bekymringer i børnenes bevidsthed om, hvorvidt de nu kan blive boende i deres hjem. De økonomiske spørgsmål påhviler den tilbageværende voksne, som det kun vil være rimeligt at give den pause, der skal til for at få familien på ret køl.

Tilbuddet om sorgorlov til alle, der måtte opfylde betingelserne, kan være første skridt på vejen mod en genetablering af det familieliv, der gik i stykker, og på kort og længere sigt tryghedsskabende for børnene.

Om fremsættelsen i Folketinget

Forslagsstillerne i Folketinget bemærker, at der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindelig indgivet af Maria Therese Raabo Fischer, Helsingør, som hovedstiller, med Maria Aras Hansson, Helsingør, Seref Aras, Helsingør, og Anna-Marie Lund, Helsingør, som medstillere.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagets indhold.

Skriftlig fremsættelse

Leif Lahn Jensen (S), Lars Christian Lilleholt (V), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Ole Birk Olesen (LA), Henrik Frandsen (M), Peter Skaarup (DD), Mai Mercado (KF), Trine Pertou Mach (EL) Martin Lidegaard (RV), Peter Kofod (DF) Helene Liliendahl Brydensholt (ALT) og Aaja Chemnitz (IA):

Vi tillader os herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om 4 måneders sorgorlov til den tilbageværende forælder med børn under 18 år i forbindelse med dødsfald (borgerforslag).

(Beslutningsforslag nr. B 119)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendigelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagets indhold.